

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/834**z dnia 20 maja 2019 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do obowiązku rozliczania, zawieszania obowiązku rozliczania, wymogów dotyczących zgłaszania, technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego, rejestracji repozytoriów transakcji i nadzoru nad nimi, a także wymogów dotyczących repozytoriów transakcji****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 ⁽⁴⁾ weszło w życie w dniu 16 sierpnia 2012 r. Wymogi zawarte w tym rozporządzeniu, a mianowicie: centralne rozliczanie zestandaryzowanych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, wymogi dotyczące depozytu zabezpieczającego oraz wymogi dotyczące ograniczania ryzyka operacyjnego w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są centralnie rozliczane, obowiązki zgłaszania kontraktów pochodnych, wymogi nakładane na kontrahentów centralnych (CCP) oraz wymogi nakładane na repozytoria transakcji przyczyniają się do redukcji ryzyka systemowego poprzez zwiększenie przejrzystości rynku instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, a także do redukcji ryzyka kredytowego kontrahenta oraz ryzyka operacyjnego związanego z instrumentami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.
- (2) Uproszczenie niektórych obszarów objętych rozporządzeniem (UE) nr 648/2012 oraz bardziej proporcjonalne podejście do tych obszarów są zgodne z programem sprawności i wydajności regulacyjnej Komisji, w którym podkreślono konieczność obniżenia kosztów i uproszczenia przepisów, tak by cele polityk unijnych były osiągnięte w jak najwydajniejszy sposób, ma także na celu w szczególności ograniczenie obciążeń regulacyjnych i administracyjnych. To uproszczenie oraz bardziej proporcjonalne podejście powinny pozostawać jednak bez uszczerbku dla nadrzędnych celów promowania stabilności finansowej i ograniczenia ryzyka systemowych zgodnie z oświadczeniem przywódców G-20 na szczycie w Pittsburghu, który odbył się w dniu 26 września 2009 r.
- (3) Wydajne i odporne systemy posttransakcyjne i rynki zabezpieczeń są podstawowymi elementami dobrze funkcjonującej unii rynków kapitałowych, które wspierają działania mające na celu wspieranie inwestycji, wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy zgodnie z priorytetami politycznymi Komisji.
- (4) W latach 2015 i 2016 Komisja przeprowadziła dwie konsultacje publiczne dotyczące stosowania rozporządzenia (UE) nr 648/2012. Komisja otrzymała również uwagi dotyczące stosowania tego rozporządzenia od europejskiego urzędu nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (ESMA) ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 ⁽⁵⁾, Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) ustanowionej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 ⁽⁶⁾ i Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC). W wyniku tych konsultacji publicznych stwierdzono, że cele rozporządzenia (UE) nr 648/2012 cieszą się poparciem zainteresowanych stron i nie jest konieczny

⁽¹⁾ Dz.U. C 385 z 15.11.2017, s. 10.⁽²⁾ Dz.U. C 434 z 15.12.2017, s. 63.⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 18 kwietnia 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 14 maja 2019 r.⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie unijnego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 1)

gruntowny przegląd tego rozporządzenia. W dniu 23 listopada 2016 r. Komisja przyjęła sprawozdanie ogólne zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 648/2012. Mimo że nie wszystkie przepisy rozporządzenia (UE) nr 648/2012 miały już w pełni zastosowanie, w związku z czym kompleksowa ocena tego rozporządzenia nie była możliwa, w sprawozdaniu tym wskazano obszary, w których konieczne jest ukierunkowane działanie, aby zapewnić, by cele rozporządzenia (UE) nr 648/2012 zostały osiągnięte w bardziej proporcjonalny, wydajny i skuteczny sposób.

- (5) Rozporządzenie (UE) nr 648/2012 powinno obejmować wszystkich kontrahentów finansowych, którzy mogliby stwarzać istotne ryzyko systemowe dla systemu finansowego. Należy zatem zmienić definicję kontrahenta finansowego.
- (6) Pracownicze plany nabycia udziałów są to programy, zwykle ustanawiane przez przedsiębiorstwo, za pomocą których osoby mogą – bezpośrednio lub pośrednio – dokonywać subskrypcji udziałów przedsiębiorstwa lub innego przedsiębiorstwa w ramach tej samej grupy, nabywać takie udziały, otrzymywać je lub wchodzić w ich posiadanie, pod warunkiem że z tego planu korzystają co najmniej pracownicy lub byli pracownicy tego przedsiębiorstwa lub innego przedsiębiorstwa w ramach tej samej grupy, lub członkowie lub byli członkowie zarządu tego przedsiębiorstwa lub innego przedsiębiorstwa w ramach tej samej grupy. Komunikat Komisji z dnia 8 czerwca 2017 r. w sprawie śródkresowego przeglądu planu działania na rzecz unii rynków kapitałowych wskazuje środki dotyczące pracowniczego planu nabycia udziałów jako jeden z możliwych środków wzmocnienia unii rynków kapitałowych z myślą o wspieraniu inwestycji detalicznych. Zatem, i zgodnie z zasadą proporcjonalności, przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) ani alternatywny fundusz inwestycyjny (AFI), które są ustanowione wyłącznie w celu obsługi co najmniej jednego pracowniczego planu nabycia udziałów, nie powinny być kwalifikowane jako kontrahenci finansowi.
- (7) Wolumen działalności niektórych kontrahentów finansowych na rynkach instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym jest zbyt niski, aby stanowić istotne ryzyko systemowe dla systemu finansowego i zbyt niski, by rozliczanie centralne było opłacalne z ekonomicznego punktu widzenia. Kontrahenci ci, zwykle nazywani małymi kontrahentami finansowymi, powinni zostać zwolnieni z obowiązku rozliczania, ale powinni nadal podlegać wymogowi wymiany zabezpieczeń w celu ograniczenia ryzyka systemowego. Jednak w przypadku gdy pozycja zajmowana przez kontrahenta finansowego przekracza próg wiążący się z obowiązkiem rozliczania obliczonego na poziomie grupy w odniesieniu do co najmniej jednej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, obowiązek rozliczania powinien mieć zastosowanie w odniesieniu do wszystkich klas instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym ze względu na wzajemne powiązania kontrahentów finansowych i potencjalne ryzyko systemowe dla systemu finansowego, które mogłyby wystąpić, gdyby te kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym nie były rozliczane centralnie. Kontrahent finansowy powinien mieć możliwość wykazania w każdej chwili, że jego pozycje nie przekraczają już progu wiążącego się z obowiązkiem rozliczania dla jakiegokolwiek klasy instrumentów pochodnych, będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, w którym to przypadku obowiązek ten powinien przestać obowiązywać.
- (8) Kontrahenci niefinansowi są ze sobą mniej powiązani niż kontrahenci finansowi. Ponadto działalność kontrahentów niefinansowych często skupia się głównie na jednej tylko klasie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. W związku z tym ich działalność stwarza mniejsze ryzyko systemowe dla systemu finansowego niż działalność kontrahentów finansowych. Należy zatem zawęzić zakres stosowania obowiązku rozliczania w przypadku kontrahentów niefinansowych, którzy zdecydują się obliczać swoją pozycję co 12 miesięcy względem progów wiążących się z obowiązkiem rozliczania. Ci kontrahenci niefinansowi powinni podlegać obowiązkowi rozliczania wyłącznie w odniesieniu do klas instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, w przypadku których przekroczono próg wiążący się z obowiązkiem rozliczania. Kontrahenci niefinansowi nadal powinni jednak podlegać wymogowi wymiany zabezpieczeń, w sytuacji gdy przekroczony zostanie dowolny z progów wiążących się z obowiązkiem rozliczania. Kontrahenci niefinansowi, którzy nie zdecydują się obliczać swojej pozycji względem progów wiążących się z obowiązkiem rozliczania, powinni podlegać obowiązkowi rozliczania w odniesieniu do wszystkich klas instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Kontrahent niefinansowy powinien mieć możliwość wykazania w każdej chwili, że jego pozycje nie przekraczają już progu wiążącego się z obowiązkiem rozliczania w odniesieniu do dowolnej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, w którym to przypadku obowiązek rozliczania dla danej klasy takich instrumentów powinien przestać obowiązywać.
- (9) W celu uwzględnienia zmian na rynkach finansowych ESMA powinien okresowo dokonywać przeglądu progów wiążących się z obowiązkiem rozliczania i, w razie potrzeby, je aktualizować. Temu okresowemu przeglądowi powinno towarzyszyć sprawozdanie.
- (10) Wymóg rozliczania niektórych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartych przed dniem, w którym obowiązek rozliczania stał się skuteczny, prowadzi do niepewności prawa i trudności operacyjnych, a korzyści z niego płynące są ograniczone. W szczególności wymóg ten nakłada na kontrahentów tych kontraktów dodatkowe koszty i obciążenia i mógłby mieć również wpływ na sprawne funkcjonowanie rynku bez istotnej poprawy jednolitego i spójnego stosowania rozporządzenia (UE) nr 648/2012 lub ustanowienia równych warunków działania dla uczestników rynku. Należy zatem usunąć ten wymóg.

- (11) Kontrahenci, którzy mają niewielki wolumen działalności na rynkach instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, napotykają trudności w dostępie do rozliczania centralnego, zarówno jako klienci członka rozliczającego, jak i w drodze pośrednich uzgodnień rozliczeniowych. Członkowie rozliczający i klienci członków rozliczających, którzy świadczą usługi rozliczeniowe albo bezpośrednio na rzecz innych kontrahentów, albo pośrednio, pozwalając swoim własnym klientom na świadczenie tych usług na rzecz innych kontrahentów, powinni być zatem zobowiązani do prowadzenia tej działalności na podstawie uczciwych, rozsądnych, niedyskryminujących i przejrzystych warunków handlowych. Choć wymóg ten nie powinien pociągać za sobą regulacji cen ani obowiązku zawarcia umowy, członkom rozliczającym i klientom należy zezwolić na kontrolowanie ryzyk związanych z oferowanymi usługami rozliczeniowymi, takich jak ryzyka kontrahenta.
- (12) Informacje na temat instrumentów finansowych objętych zakresem zezwolenia CCP mogą nie wskazywać wszystkich klas instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, na rozliczanie których dany CCP otrzymał zezwolenie. W celu zapewnienia, by ESMA mógł wykonywać swoje zadania i obowiązki dotyczące obowiązku rozliczania, właściwe organy powinny niezwłocznie przekazywać ESMA informacje otrzymane od CCP odnośnie do jego zamiaru rozpoczęcia rozliczania danej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, objętej zakresem jego obowiązującego zezwolenia.
- (13) W określonych wyjątkowych sytuacjach powinno być możliwe tymczasowe zawieszenie obowiązku rozliczania. Takie zawieszenie powinno być możliwe, jeżeli kryteria, na podstawie których konkretne klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zaczęły podlegać obowiązkowi rozliczania, nie są już spełniane. Może do tego dojść w przypadku, gdy konkretne klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym nie są już odpowiednie do obowiązkowego rozliczania centralnego lub w przypadku gdy nastąpiła istotna zmiana jednego z tych kryteriów w odniesieniu do konkretnych klas instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Zawieszenie obowiązku rozliczania powinno być również możliwe w przypadku, gdy CCP przestaje oferować usługę rozliczeniową w odniesieniu do konkretnych klas instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym lub konkretnego rodzaju kontrahentów, a inni CCP nie mogą wystarczająco szybko przejąć świadczenia tych usług rozliczeniowych. Zawieszenie obowiązku rozliczania powinno być również możliwe w przypadku, gdy zostanie to uznane za konieczne w celu uniknięcia poważnego zagrożenia dla stabilności finansowej w Unii. W celu zapewnienia stabilności finansowej i uniknięcia zakłóceń rynku ESMA powinien – z uwzględnieniem celów grupy G-20 – zapewniać, by w sytuacji, gdy właściwe jest zniesienie obowiązku rozliczania, zniesienie to następowało w trakcie zawieszenia obowiązku rozliczania i w czasie umożliwiającym zmianę stosownych regulacyjnych standardów technicznych.
- (14) Obowiązek ustanowiony w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014⁽⁷⁾ dla kontrahentów w zakresie prowadzenia obrotu instrumentami pochodnymi, które podlegają obowiązkowi rozliczania, w systemach obrotu jest – zgodnie z procedurą dotyczącą obowiązku obrotu szczegółowo opisaną w tym rozporządzeniu – uruchamiany w przypadku, gdy dana klasa instrumentów pochodnych zostaje uznana za podlegającą obowiązkowi rozliczania. Zawieszenie obowiązku rozliczania mogłoby uniemożliwić kontrahentom przestrzeganie obowiązku obrotu. W rezultacie, w przypadku gdy zgłoszono wniosek o zawieszenie obowiązku rozliczania i gdzie uznaje się to za istotną zmianę w kryteriach dotyczących obowiązku obrotu, ESMA powinien mieć możliwość zaproponowania równoczesnego zawieszenia obowiązku obrotu na podstawie rozporządzenia (UE) nr 648/2012, zamiast rozporządzenia (UE) nr 600/2014.
- (15) Zgłaszanie przeszłych kontraktów okazało się trudne z uwagi na fakt, że niektóre informacje szczegółowe, które są wymagane obecnie, nie były wymagane przed wejściem w życie rozporządzenia (UE) nr 648/2012. Doprowadziło to do dużej liczby nieprzedstawionych zgłoszeń i niskiej jakości zgłaszanych danych, a obciążenie związane ze zgłaszaniem tych kontraktów pozostaje znaczące. W związku z tym istnieje duże prawdopodobieństwo, że te dane historyczne pozostaną niewykorzystane. Ponadto do czasu, gdy termin zgłaszania przeszłych kontraktów stanie się skuteczny, wiele z tych kontraktów już wygaśnie, a wraz z nimi – związane z nimi ekspozycje i ryzyka. Z tego powodu należy usunąć wymóg zgłaszania przeszłych kontraktów.
- (16) Transakcje wewnątrzgrupowe z udziałem kontrahentów niefinansowych stanowią stosunkowo małą część wszystkich kontraktów na instrumentach pochodnych poza rynkiem regulowanym i są wykorzystywane głównie do celów zabezpieczenia wewnętrznego w ramach grup. W związku z tym takie transakcje nie przyczyniają się w znaczącym stopniu do zwiększenia ryzyka systemowego i wzajemnych powiązań, niemniej obowiązek zgłaszania tych transakcji oznacza istotne koszty i obciążenia dla kontrahentów niefinansowych. Transakcje między kontrahentami w ramach grupy, w przypadku których co najmniej jeden z kontrahentów jest kontrahentem niefinansowym, powinny zatem zostać zwolnione z obowiązku zgłaszania, niezależnie od miejsca prowadzenia działalności kontrahenta niefinansowego.
- (17) W 2017 r. Komisja rozpoczęła kontrolę sprawności publikowania informacji przez przedsiębiorstwa. Celem tej kontroli jest zebranie dowodów w zakresie konsekwentnego charakteru, spójności, skuteczności i efektywności unijnych ram sprawozdawczości. W tym kontekście dalszej analizie należy poddać możliwość uniknięcia zbędnego powielania sprawozdawczości oraz możliwość zmniejszenia lub uproszczenia sprawozdawczości na

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (EU) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84).

temat kontraktów na instrumentach pochodnych niebędących przedmiotem obrotu na rynkach regulowanych, z uwzględnieniem potrzeby terminowej sprawozdawczości oraz aktów i środków przyjętych na mocy rozporządzeń (UE) nr 648/2012 i (UE) nr 600/2014. W szczególności w analizie tej należy rozważyć zgłoszone informacje szczegółowe, dostępność danych dla właściwych organów, a także środki służące dalszemu uproszczeniu ścieżek sprawozdawczych w odniesieniu do kontraktów na instrumentach pochodnych niebędących przedmiotem obrotu na rynkach regulowanych bez zbędnej utraty informacji, w szczególności w odniesieniu do kontrahentów niefinansowych niepodlegających obowiązkowi rozliczania. Bardziej ogólną ocenę skuteczności i efektywności środków, które zostały wprowadzone w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 w celu poprawy funkcjonowania i zmniejszenia obciążeń związanych ze zgłaszaniem kontraktów na instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu na rynkach regulowanych należy rozważyć, gdy zgromadzone zostanie wystarczające doświadczenie i dostępne będą dane na temat stosowania tego rozporządzenia, w szczególności w odniesieniu do jakości i dostępności danych zgłaszanych repozytoriom transakcji, oraz w odniesieniu do realizacji i wdrażania delegowanego zgłaszania.

- (18) W celu zmniejszenia obciążenia związanego ze zgłaszaniem kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, nałożonego na kontrahentów niefinansowych niepodlegających obowiązkowi rozliczania, kontrahent finansowy powinien, co do zasady, ponosić wyłączną odpowiedzialność, w tym odpowiedzialność prawną, za zgłaszanie – w imieniu zarówno swoim, jak i kontrahentów niefinansowych niepodlegających obowiązkowi rozliczania – kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartych przez tych kontrahentów, a także za zapewnienie prawidłowości zgłaszanych informacji szczegółowych. W celu zapewnienia, by kontrahent finansowy dysponował danymi niezbędnymi do wypełnienia jego obowiązku zgłaszania, kontrahent niefinansowy powinien dostarczyć mu szczegółowe informacje dotyczące kontraktów na instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, którymi to informacjami dany kontrahent finansowy najprawdopodobniej nie dysponuje. Kontrahenci niefinansowi powinni mieć jednak możliwość podjęcia decyzji o tym, że sami będą zgłaszać ich kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. W takich przypadkach kontrahent niefinansowy powinien poinformować o tym kontrahenta finansowego i powinien ponosić odpowiedzialność, w tym odpowiedzialność prawną, za zgłoszenie tych danych i zapewnienie ich prawidłowości.
- (19) Należy także ustalić, kto ponosi odpowiedzialność za zgłaszanie kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym w przypadku, gdy co najmniej jeden z kontrahentów jest UCITS lub AFI. W związku z tym należy sprecyzować, że spółka zarządzająca UCITS jest odpowiedzialna, w tym ponosi odpowiedzialność prawną, za zgłaszanie w imieniu tego UCITS kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartych przez to UCITS, a także za zapewnienie prawidłowości zgłaszanych informacji szczegółowych. Podobnie, zarządzający AFI powinien być odpowiedzialny, w tym ponosić odpowiedzialność prawną, za zgłaszanie w imieniu tego AFI kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartych przez ten AFI, a także za zapewnienie prawidłowości zgłaszanych informacji szczegółowych.
- (20) Aby uniknąć w obrębie Unii rozbieżności w zakresie stosowania technik ograniczania ryzyka, ze względu na złożoność procedur zarządzania ryzykiem wymagających terminowej, precyzyjnej i odpowiednio wyodrębnionej wymiany zabezpieczeń kontrahentów z wykorzystaniem modeli wewnętrznych, właściwe organy powinny walidować te procedury zarządzania ryzykiem lub istotne zmiany tych procedur przed rozpoczęciem ich stosowania.
- (21) Potrzeba międzynarodowej zbieżności przepisów oraz – dla kontrahentów niefinansowych i małych kontrahentów finansowych – potrzeba zredukowania ryzyk związanych z ich ekspozycją na ryzyko walutowe, wymaga określenia szczególnych procedur zarządzania ryzykiem dla fizycznie rozliczanych terminowych kontraktów walutowych typu forward i fizycznie rozliczanych swapów walutowych. Z uwagi na ich szczególnie profil ryzyka, należy ograniczyć obowiązkową wymianę zmiennych depozytów zabezpieczających z tytułu fizycznie rozliczanych terminowych kontraktów walutowych typu forward i fizycznie rozliczanych swapów walutowych do transakcji przeprowadzanych między kontrahentami o największym znaczeniu systemowym w celu ograniczenia akumulacji ryzyka systemowego i uniknięcia międzynarodowej rozbieżności regulacyjnej. Międzynarodową zbieżność przepisów należy zapewnić również względem procedur zarządzania ryzykiem stosowanych do innych klas instrumentów pochodnych.
- (22) Usługi posttransakcyjne w zakresie redukcji ryzyka obejmują usługi takie jak kompresja portfela. Kompresja portfela jest wyłączona z zakresu obowiązku obrotu ustanowionego w rozporządzeniu (UE) nr 600/2014. W celu ujednoczenia przepisów rozporządzenia (UE) nr 648/2012 z przepisami rozporządzenia (UE) nr 600/2014, gdy jest to konieczne i właściwe, z jednoczesnym uwzględnieniem różnic między tymi dwoma rozporządzeniami, możliwości obchodzenia obowiązku rozliczania oraz zakresu, w jakim usługi posttransakcyjne w zakresie redukcji ryzyka ograniczają lub redukują ryzyka, Komisja – we współpracy z ESMA i ERRS – powinna ocenić, które transakcje wynikające z usług posttransakcyjnych w zakresie redukcji ryzyka powinny ewentualnie zostać zwolnione z obowiązku rozliczania.

- (23) Aby zwiększyć przejrzystość i przewidywalność początkowych depozytów zabezpieczających oraz aby powstrzymać CCP od zmiany ich modeli początkowych depozytów zabezpieczających w sposób, który mógłby wydawać się procykliczny, CCP powinni zapewnić swoim członkom rozliczającym narzędzia do symulacji ich wymogów dotyczących początkowego depozytu zabezpieczającego i powinni zapewnić im szczegółowy przegląd wykorzystywanych przez nich modeli początkowych depozytów zabezpieczających. Podejście to jest spójne z międzynarodowymi standardami opublikowanymi przez Komitet ds. Systemów Płatności i Rozrachunku oraz Radę Międzynarodowej Organizacji Komisji Papierów Wartościowych, w szczególności z ramami ujawniania informacji opublikowanymi w grudniu 2012 r. oraz ze standardami publicznego ujawniania informacji ilościowych przez CCP opublikowanymi w 2015 r., które są istotne dla wspierania dokładnego zrozumienia ryzyk i kosztów związanych z uczestnictwem członków rozliczających w CCP i zwiększenia przejrzystości CCP wobec uczestników rynku.
- (24) Krajowe przepisy państw członkowskich dotyczące niewypłacalności nie powinny uniemożliwiać CCP dokonywania – z wystarczającą pewnością prawa – przeniesienia pozycji klientów lub wypłaty wpływów z likwidacji bezpośrednio na rzecz klientów w przypadku niewypłacalności członka rozliczającego w odniesieniu do aktywów przechowywanych na zbiorczych i indywidualnych wyodrębnionych rachunkach klientów. Aby stworzyć zachęty do rozliczania i poprawić dostęp do niego, krajowe przepisy państw członkowskich dotyczące niewypłacalności nie powinny uniemożliwiać CCP działania stosownie do procedur na wypadek niewykonania zobowiązania zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do aktywów i pozycji przechowywanych na zbiorczych i indywidualnych wyodrębnionych rachunkach klientów, które są prowadzone przez członka rozliczającego i przez CCP. W przypadku zawarcia pośrednich uzgodnień rozliczeniowych klienci pośredni powinni jednak nadal korzystać z ochrony równoważnej ochronie przewidzianej na podstawie zasad dotyczących wyodrębniania i przenoszenia oraz procedur na wypadek niewykonania zobowiązania ustanowionych w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012.
- (25) Grzywny nakładane przez ESMA może nałożyć na repozytoria transakcji podlegające jego bezpośredniemu nadzorowi, powinny być wystarczająco skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające, aby zapewnić skuteczność uprawnień nadzorczych ESMA oraz zwiększyć przejrzystość pozycji w instrumentach pochodnych i ekspozycji z tytułu instrumentów pochodnych. Kwoty grzywien, które zostały pierwotnie przewidziane w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012, okazały się niewystarczająco odstrasżające wobec obecnych obrotów repozytoriów transakcji, co może potencjalnie ograniczać skuteczność przewidzianych w tym rozporządzeniu uprawnień nadzorczych ESMA w odniesieniu do repozytoriów transakcji. Należy zatem podwyższyć górny limit podstawowych kwot grzywien.
- (26) Organy państwa trzeciego powinny mieć dostęp do danych zgłaszanych unijnym repozytoriom transakcji, w przypadku gdy dane państwo trzecie spełnia określone warunki dotyczące postępowania z tymi danymi oraz nakłada prawnie wiążący i możliwy do wyegzekwowania obowiązek udzielenia organom Unii bezpośredniego dostępu do danych zgłaszanych repozytoriom transakcji w tym państwie trzecim.
- (27) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2365 (*) przewidziano uproszczoną procedurę rejestracji repozytoriów transakcji, które są już zarejestrowane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 648/2012 i które zamierzają rozszerzyć tę rejestrację, aby świadczyć swoje usługi w odniesieniu do transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych. Podobną uproszczoną procedurę rejestracji należy wprowadzić w odniesieniu do rejestracji repozytoriów transakcji, które są już zarejestrowane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 2015/2365 i zamierzają rozszerzyć tę rejestrację, aby świadczyć swoje usługi w odniesieniu do kontraktów pochodnych.
- (28) Niezadowalająca jakość i przejrzystość danych udostępnianych przez repozytoria transakcji utrudnia podmiotom, którym przyznano prawo dostępu do tych danych, wykorzystanie ich do monitorowania rynków instrumentów pochodnych i uniemożliwia organom regulacyjnym i organom nadzoru zidentyfikowanie w odpowiednim czasie ryzyk dla stabilności finansowej. W celu poprawy jakości i przejrzystości danych, a także w celu dostosowania wymogów dotyczących zgłaszania na podstawie rozporządzenia (UE) nr 648/2012 do odnośnych wymogów rozporządzeń (UE) 2015/2365 i (UE) nr 600/2014, konieczna jest dalsza harmonizacja przepisów i wymogów dotyczących zgłaszania, w szczególności dalsza harmonizacja standardów danych, formatów, metod i uzgodnień dotyczących zgłaszania, jak również dalsza harmonizacja procedur stosowanych przez repozytoria transakcji do walidowania zgłaszanych danych pod względem ich kompletności i prawidłowości oraz procedur uzgadniania danych z innymi repozytoriami transakcji. Ponadto repozytoria transakcji powinny – na rozsądnych warunkach handlowych – udzielać kontrahentom niedokonującym zgłoszenia, na ich wniosek, dostępu do wszystkich danych zgłoszonych w ich imieniu.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2365 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie przejrzystości transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i ponownego wykorzystania oraz zmiany rozporządzenia (UE) nr 648/2012 (Dz. U. L 337 z 23.12.2015, s. 1).

- (29) Pod względem usług świadczonych przez repozytoria transakcji rozporządzenie (UE) nr 648/2012 stworzyło konkurencyjne środowisko. Kontrahenci powinni zatem mieć możliwość wyboru repozytorium transakcji, któremu chcą zgłaszać transakcje, i powinni mieć możliwość zmiany jednego repozytorium transakcji na inne, jeżeli podejmą taką decyzję. W celu ułatwienia takiej zmiany repozytorium i zapewnienia ciągłej dostępności danych bez ich powielania repozytoria transakcji powinny ustanowić odpowiednie zasady służące zapewnieniu prawidłowego przekazywania zgłaszanych danych do innych repozytoriów transakcji na wniosek kontrahenta podlegającego obowiązkowi zgłaszania.
- (30) W rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 określono, że obowiązek rozliczania nie ma mieć zastosowania do systemów programów emerytalnych do momentu opracowania przez CCP odpowiedniego rozwiązania technicznego na potrzeby przenoszenia zabezpieczeń niegotówkowych jako zmiennych depozytów zabezpieczających. Ponieważ nie opracowano jeszcze wykonalnego rozwiązania ułatwiającego uczestnictwo systemów programów emerytalnych w rozliczaniu centralnym, ten okres przejściowy powinien zostać przedłużony o co najmniej kolejne dwa lata. Rozliczanie centralne powinno jednak pozostać ostatecznym celem, biorąc pod uwagę, że obecne zmiany regulacyjne i rozwój sytuacji na rynku umożliwiają uczestnikom rynku opracowanie odpowiednich rozwiązań technicznych w tym okresie. Przy wsparciu ESMA, Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego) (EUNB) ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010⁽⁹⁾, Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) (EIOPA) ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010⁽¹⁰⁾ i ERRS Komisja powinna monitorować postępy czynione przez CCP, członków rozliczających i systemy programów emerytalnych w kierunku opracowania wykonalnych rozwiązań ułatwiających uczestniczenie systemów programów emerytalnych w rozliczaniu centralnym i przygotować sprawozdanie z tych postępów. Sprawozdanie to powinno również obejmować rozwiązania i związane z tym koszty dla systemów programów emerytalnych, a tym samym uwzględniać zmiany ram regulacyjnych i rozwój sytuacji na rynku, jak na przykład zmianę rodzaju kontrahentów finansowych podlegających obowiązkowi rozliczania. Aby uwzględnić zmiany niemożliwe do przewidzenia w momencie przyjęcia niniejszego rozporządzenia, Komisja powinna być uprawniona do przedłużenia tego okresu przejściowego dwukrotnie o okres jednego roku po dokonaniu starannej oceny konieczności takiego przedłużenia.
- (31) Okres przejściowy, w którym systemy programów emerytalnych były zwolnione z obowiązku rozliczania, wygaś w dniu 16 sierpnia 2018 r. Ze względu na pewność prawa oraz w celu uniknięcia braku ciągłości, konieczne jest zastosowanie z mocą wsteczną przedłużenia tego okresu przejściowego w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które zostały zawarte przez systemy programów emerytalnych od dnia 17 sierpnia 2018 r. do dnia 16 czerwca 2019 r.
- (32) W celu uproszczenia ram regulacyjnych należy rozważyć zakres, w jakim jest konieczne i właściwe dostosowanie obowiązku obrotu na podstawie rozporządzenia (UE) nr 600/2014 do zmian wprowadzonych na mocy niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do obowiązku rozliczania dla instrumentów pochodnych, w szczególności w odniesieniu do zakresu podmiotów podlegających obowiązkowi rozliczania. Gdy zgromadzone zostanie wystarczające doświadczenie i dostępne będą dane na temat stosowania niniejszego rozporządzenia, należy podjąć bardziej ogólną ocenę jego skutków dla poziomu rozliczania poszczególnych rodzajów kontrahentów i rozkładu rozliczania w obrębie każdej kategorii kontrahentów, a także dla dostępności usług rozliczeniowych, w tym skuteczności zmian wprowadzonych na mocy niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do świadczenia usług rozliczeniowych na uczciwych, rozsądnych, niedyskryminacyjnych i przejrzystych warunkach handlowych w zakresie ułatwiania dostępu do rozliczania.
- (33) W celu zapewnienia spójnej harmonizacji co do tego, kiedy warunki handlowe dotyczące świadczenia usług rozliczeniowych są uznawane za uczciwe, rozsądne, niedyskryminacyjne i przejrzyste, oraz w celu zapewnienia, w określonych warunkach, dodatkowego czasu uczestnikom rynku na opracowanie rozwiązań rozliczeniowych dla systemów programów emerytalnych, Komisji należy przekazać uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w odniesieniu do określenia warunków, zgodnie z którymi warunki handlowe dotyczące świadczenia usług rozliczeniowych są uznawane za uczciwe, rozsądne, niedyskryminacyjne i przejrzyste, a także w odniesieniu do przedłużenia okresu przejściowego, w trakcie którego obowiązek rozliczania nie powinien mieć zastosowania do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które zostały zawarte przez systemy programów emerytalnych. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽¹¹⁾. W szczególności, aby

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylecia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowywaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowywaniem aktów delegowanych.

- (34) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia, w szczególności w odniesieniu do zawieszenia obowiązku rozliczania i obowiązku obrotu, a także w odniesieniu do bezpośredniego dostępu właściwych organów państw trzecich do informacji zawartych w repozytoriach transakcji mających siedzibę w Unii, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽¹²⁾. Komisja powinna przyjąć akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie w celu zawieszenia obowiązku rozliczania i obowiązku obrotu w odniesieniu do konkretnych klas instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, ponieważ konieczne jest sprawne przyjęcie decyzji dającej pewność prawa co do wyniku procedury zawieszenia, a zatem występuje należycie uzasadniona szczególnie pilna potrzeba.
- (35) W celu zapewnienia spójnej harmonizacji przepisów dotyczących technik ograniczania ryzyka, rejestracji repozytoriów transakcji i wymogów dotyczących zgłaszania Komisja powinna zostać uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych opracowanych przez EUNB lub ESMA w odniesieniu do następujących elementów: procedur nadzorczych służących zapewnieniu początkowego i bieżącego walidowania procedur zarządzania ryzykiem, które wymagają terminowej, precyzyjnej i odpowiednio wyodrębnionej wymiany zabezpieczeń; szczegółów dotyczących uproszczonego wniosku o rozszerzenie rejestracji repozytorium transakcji, które jest już zarejestrowane zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2015/2365; procedur uzgadniania danych między repozytoriami transakcji; procedur, które mają być stosowane przez repozytorium transakcji w celu sprawdzenia, czy kontrahent dokonujący zgłoszenia lub podmiot przedkładający informacje spełniają wymogi dotyczące zgłaszania, oraz w celu sprawdzenia kompletności i prawidłowości zgłaszanych danych; warunków, zasad i wymaganej dokumentacji, na podstawie których niektóre podmioty otrzymują dostęp do repozytoriów transakcji. Komisja powinna przyjąć te regulacyjne standardy techniczne w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE oraz zgodnie z art. 10–14 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i nr 1095/2010.
- (36) Komisja powinna być również uprawniona do przyjmowania opracowanych przez ESMA wykonawczych standardów technicznych w odniesieniu do standardów danych dla informacji, które mają być zgłaszane w odniesieniu do poszczególnych klas instrumentów pochodnych oraz metod i uzgodnień dotyczących zgłaszania oraz formatu wniosku o rozszerzenie rejestracji repozytorium transakcji, które jest już zarejestrowane zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2015/2365. Komisja powinna przyjmować te wykonawcze standardy techniczne w drodze aktów wykonawczych zgodnie z art. 291 TFUE oraz zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.
- (37) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, mianowicie zapewnienie, aby przepisy były proporcjonalne, nie prowadziły do niepotrzebnych obciążeń administracyjnych lub kosztów przestrzegania przepisów, nie narażały na szwank stabilności finansowej oraz zwiększały przejrzystość pozycji w instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym i ekspozycji z tytułu instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na ich skalę i skutki możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (38) Stosowanie niektórych przepisów niniejszego rozporządzenia należy odroczyć, aby wprowadzić wszystkie niezbędne środki wykonawcze i umożliwić uczestnikom rynku podjęcie niezbędnych kroków w celu zapewnienia przestrzegania przepisów.
- (39) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 648/2012,

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) »kontrahent finansowy« oznacza:

a) firmę inwestycyjną, której udzielono zezwolenia zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE (*);

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- b) instytucję kredytową, której udzielono zezwolenia zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE (**);
- c) zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, którym udzielono zezwolenia zgodnie z dyrektywą 2009/138/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (***);
- d) UCITS i, w stosownych przypadkach, jego spółkę zarządzającą, którym udzielono zezwolenia zgodnie z dyrektywą 2009/65/WE, chyba że dane UCITS ustanawia się wyłącznie do celów obsługi co najmniej jednego pracowniczego planu nabycia udziałów;
- e) instytucję pracowniczych programów emerytalnych (IORP) zdefiniowaną w art. 6 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2341 (****);
- f) alternatywny fundusz inwestycyjny (AFI) zdefiniowany w art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2011/61/UE, który ma siedzibę w Unii albo który jest zarządzany przez zarządzającego alternatywnym funduszem inwestycyjnym (ZAFI) posiadającego zezwolenie lub zarejestrowanego zgodnie z tą dyrektywą 2011/61/UE, chyba że dany AFI ustanawia się wyłącznie do celów obsługi co najmniej jednego pracowniczego planu nabycia udziałów lub gdy dany AFI jest podmiotem specjalnego przeznaczenia utworzonym do celów sekurytyzacji, o którym mowa w art. 2 ust. 3 lit. g) dyrektywy 2011/61/UE, oraz, w stosownych przypadkach, jego ZAFI mający siedzibę w Unii;
- g) centralny depozyt papierów wartościowych, któremu udzielono zezwolenia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 (*****);

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

(**) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

(***) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).

(****) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2341 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (IORP) (Dz.U. L 354 z 23.12.2016, s. 37).

(*****) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 1).”;

2) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) ppkt (i)–(iv) otrzymują brzmienie:

„(i) między dwoma kontrahentami finansowymi, którzy spełniają warunki określone w art. 4a ust. 1 akapit drugi;

(ii) między kontrahentem finansowym, który spełnia warunki określone w art. 4a ust. 1 akapit drugi, a kontrahentem niefinansowym, który spełnia warunki określone w art. 10 ust. 1 akapit drugi;

(iii) między dwoma kontrahentami niefinansowymi, którzy spełniają warunki określone w art. 10 ust. 1 akapit drugi;

(iv) między – z jednej strony – kontrahentem finansowym, który spełnia warunki określone w art. 4a ust. 1 akapit drugi, lub kontrahentem niefinansowym, który spełnia warunki określone w art. 10 ust. 1 akapit drugi, z jednej strony, a – z drugiej strony – podmiotem mającym siedzibę w państwie trzecim, który podlegałby obowiązkowi rozliczania, gdyby miał siedzibę w Unii, z drugiej strony;”;

(ii) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) są zawierane lub przedłużane w dniu, w którym obowiązek rozliczania staje się skuteczny, lub po tej dacie, pod warunkiem, że w dniu zawierania lub przedłużania obaj kontrahenci spełniają warunki określone w lit. a);”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. Nie podlegając obowiązkowi zawarcia umowy, członkowie rozliczający i klienci, którzy – bezpośrednio lub pośrednio – świadczą usługi rozliczeniowe, świadczą te usługi na uczciwych, rozsądnych, niedyskryminacyjnych i przejrzystych warunkach handlowych. Tacy członkowie rozliczający i klienci podejmują wszelkie rozsądne środki w celu zidentyfikowania konfliktów interesów, zapobiegania im, zarządzania nimi i ich monitorowania, w szczególności konfliktów interesów pomiędzy jednostką biorącą udział w transakcjach a jednostką rozliczającą, które to konflikty mogą niekorzystnie wpływać na uczciwe, rozsądne, niedyskryminacyjne i przejrzyste świadczenie usług rozliczeniowych. Środki takie podejmuje się również w przypadku, gdy usługi transakcyjne i rozliczeniowe są świadczone przez różne podmioty prawne należące do tej samej grupy.

Członkom rozliczającym i klientom zezwala się na kontrolowanie ryzyk związanych z oferowanymi usługami rozliczeniowymi.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 82 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez określenie warunków, zgodnie z którymi warunki handlowe, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, są uznawane za uczciwe, rozsądne, niedyskryminacyjne i przejrzyste na podstawie następujących elementów:

- a) wymogów dotyczących uczciwości i przejrzystości w odniesieniu do opłat, cen, zasad udzielania zniżek oraz innych ogólnych warunków umownych dotyczących wykazu cen, bez uszczerbku dla poufnego charakteru ustaleń umownych z poszczególnymi kontrahentami;
- b) czynników stanowiących rozsądne warunki handlowe w celu zapewnienia obiektywnych i racjonalnych ustaleń umownych;
- c) wymogów służących ułatwieniu świadczenia usług rozliczeniowych w sposób uczciwy i niedyskryminacyjny z uwzględnieniem powiązanych kosztów i ryzyka, tak by różnice w naliczanych cenach były proporcjonalne do kosztów, ryzyka i korzyści; oraz
- d) kryteriów mających zastosowanie do członka rozliczającego lub klienta i dotyczące kontroli ryzyka związanego z oferowanymi usługami rozliczeniowymi.”;

3) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 4a

Kontrahenci finansowi podlegający obowiązkowi rozliczania

1. Co 12 miesięcy kontrahent finansowy zajmujący pozycję w kontraktach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym może obliczać swoją zagregowaną średnią pozycję na koniec miesiąca za poprzednich 12 miesięcy zgodnie z ust. 3.

W przypadku gdy kontrahent finansowy nie oblicza swoich pozycji lub wynik tego obliczenia przekracza dowolny z progów wiążących się z obowiązkiem rozliczania określonych zgodnie z art. 10 ust. 4 lit. b), wówczas kontrahent finansowy:

- a) niezwłocznie powiadamia o tym ESMA i odpowiedni właściwy organ, oraz – w stosownych przypadkach – wskazując okres użyty do obliczenia;
- b) zawiera uzgodnienia rozliczeniowe w terminie czterech miesięcy od powiadomienia, o którym mowa w lit. a) niniejszego akapitu; oraz
- c) zostaje objęty obowiązkiem rozliczania, o którym mowa w art. 4, w odniesieniu do wszystkich kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, dotyczących jakiegokolwiek klasy instrumentów pochodnych będącej przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, która jest objęta obowiązkiem rozliczania, zawarta lub przedłużona po upływie ponad czterech miesięcy następujących po powiadomieniu, o którym mowa w lit. a) niniejszego akapitu.

2. Kontrahent finansowy, który podlega obowiązkowi rozliczania, o którym mowa w art. 4, na dzień 17 czerwca 2019 r. lub który zostaje objęty obowiązkiem rozliczania zgodnie z ust. 1 akapit drugi, pozostaje objęty tym obowiązkiem i w dalszym ciągu dokonuje rozliczenia do czasu, gdy ten kontrahent finansowy wykaże odpowiedniemu właściwemu organowi, że jego zagregowana średnia pozycja na koniec miesiąca za poprzednich 12 miesięcy nie przekracza progu wiążącego się z obowiązkiem rozliczania określonego na mocy art. 10 ust. 4 lit. b).

Kontrahent finansowy musi być w stanie wykazać odpowiedniemu właściwemu organowi, że obliczenie zagregowanej średniej pozycji na koniec miesiąca za poprzednich 12 miesięcy nie prowadzi do systematycznego niedoszacowania tej pozycji.

3. Obliczając pozycje, o których mowa w ust. 1, kontrahent finansowy uwzględni wszystkie kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawarte przez tego kontrahenta finansowego lub przez inne podmioty w ramach grupy, do której należy dany kontrahent finansowy.

Niezależnie od akapitu pierwszego, w przypadku UCITS i AFI pozycje, o których mowa w ust. 1, oblicza się na poziomie danego funduszu.

Spółki zarządzające UCITS, które zarządzają co najmniej dwoma UCITS, oraz ZAFI, które zarządzają co najmniej dwoma AFI, muszą być w stanie wykazać odpowiednim właściwym organom, że obliczanie pozycji na poziomie funduszu nie prowadzi do:

- a) systematycznego niedoszacowania pozycji dowolnego z funduszy, którymi zarządzają, lub pozycji zarządzającego; ani
- b) obchodzenia obowiązku rozliczania.

Odpowiednie właściwe organy kontrahenta finansowego i pozostałych podmiotów w ramach grupy ustanawiają procedury współpracy w celu zapewnienia skutecznego obliczania pozycji na poziomie grupy.”;

- 4) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy właściwy organ udzieli CCP zezwolenia na podstawie art. 14 lub 15 na rozliczanie danej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym lub w przypadku gdy dana klasa instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, której rozliczanie CCP zamierza rozpocząć, jest objęta obowiązującym zezwoleniem udzielonym zgodnie z art. 14 lub 15, ten właściwy organ bezzwłocznie powiadamia ESMA o tym zezwoleniu lub o klasie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, której rozliczenie CCP zamierza rozpocząć.”;

- b) w ust. 2 skreśla się lit. c);

- 5) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 2 skreśla się lit. e);

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy CCP nie posiada już zezwolenia ani nie jest uznawany zgodnie z niniejszym rozporządzeniem do celów rozliczania konkretnej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, ESMA bezzwłocznie usuwa danego CCP z rejestru publicznego w odniesieniu do tej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.”;

- 6) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 6a

Zawieszenie obowiązku rozliczania

1. ESMA może wystąpić do Komisji z wnioskiem o zawieszenie obowiązku rozliczania, o którym mowa w art. 4 ust. 1, w odniesieniu do konkretnych klas instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym lub do konkretnego rodzaju kontrahentów, jeżeli spełniony jest jeden z poniższych warunków:

- a) konkretne klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym nie są już odpowiednie do rozliczania centralnego zgodnie z kryteriami, o których mowa w art. 5 ust. 4 akapit pierwszy i w art. 5 ust. 5;
- b) CCP prawdopodobnie zaprzestanie rozliczania tych konkretnych klas instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, a żaden inny CCP nie jest w stanie rozliczać w sposób nieprzerwany tych konkretnych klas instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;
- c) zawieszenie obowiązku rozliczania w odniesieniu do konkretnych klas instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym lub do konkretnego rodzaju kontrahentów jest konieczne w celu uniknięcia poważnego zagrożenia dla stabilności finansowej lub prawidłowego funkcjonowania rynków finansowych w Unii lub w celu zaradzenia takiemu zagrożeniu, a zawieszenie to jest proporcjonalne do tych celów.

Na potrzeby akapitu pierwszego lit. c) i przed złożeniem wniosku, o którym mowa w akapicie pierwszym, ESMA konsultuje się z ERRS i właściwymi organami wyznaczonymi zgodnie z art. 22.

Wnioskowi, o którym mowa w akapicie pierwszym, towarzyszą dowody na to, że spełniony jest co najmniej jeden z warunków tam określonych.

W przypadku gdy ESMA uzna zawieszenie obowiązku rozliczania za mającą nastąpić istotną zmianę w kryteriach dotyczących obowiązku obrotu, o której mowa w art. 32 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 600/2014, wniosek, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, może również obejmować wniosek o zawieszenie obowiązku obrotu ustanowionego w art. 28 ust. 1 i 2 tego rozporządzenia w odniesieniu do tych samych konkretnych klas instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które są przedmiotem wniosku o zawieszenie obowiązku rozliczania.

2. Na warunkach określonych w ust. 1 niniejszego artykułu właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad członkami rozliczającymi i właściwe organy wyznaczone zgodnie z art. 22 mogą zwrócić się do ESMA o przedłożenie Komisji wniosku o zawieszenie obowiązku rozliczania. We wniosku złożonym przez właściwe organy znajduje się uzasadnienie i dowody wskazujące na to, że spełniony jest co najmniej jeden z warunków określonych w ust. 1 akapit pierwszy niniejszego artykułu.

W terminie 48 godzin od otrzymania wniosku od właściwych organów, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, i na podstawie uzasadnienia i dowodów przedstawionych przez właściwy organ, ESMA kieruje do Komisji wnioski o zawieszenie obowiązku rozliczania, o którym mowa w art. 4 ust. 1, albo odrzuca wniosek, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu. ESMA informuje zainteresowany właściwy organ o swojej decyzji. W przypadku odrzucenia wniosku właściwego organu ESMA przedstawia pisemne uzasadnienie tej decyzji.

3. Wnioski, o których mowa w ust. 1 i 2, nie są podawane do wiadomości publicznej.

4. Bez zbędnej zwłoki po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w ust. 1, i na podstawie uzasadnienia i dowodów przedstawionych przez ESMA, Komisja zawiesza – w drodze aktu wykonawczego – obowiązek rozliczania w odniesieniu do konkretnych klas instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym albo do konkretnego rodzaju kontrahentów, o których mowa w ust. 1, albo odrzuca wnioski o zawieszenie. W przypadku odrzucenia wniosku o zawieszenie Komisja przedstawia ESMA pisemne uzasadnienie tej decyzji. Komisja bezzwłocznie informuje o tym Parlament Europejski i Radę i przekazuje im uzasadnienie przekazane ESMA. Informacje takie nie są podawane do wiadomości publicznej.

Akt wykonawczy, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 86 ust. 3.

5. Jeżeli ESMA zwróci się ze stosownym wnioskiem zgodnie z ust. 1 akapit czwarty niniejszego artykułu, akt wykonawczy zawieszający obowiązek rozliczania w odniesieniu do konkretnych klas instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym może również zawieszać obowiązek obrotu ustanowiony w art. 28 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 w odniesieniu do tych samych konkretnych klas instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym podlegających zawieszeniu obowiązku rozliczania.

6. Zawieszenie obowiązku rozliczania oraz, w stosownych przypadkach, obowiązku obrotu zostaje przekazane ESMA i opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, na stronie internetowej Komisji oraz w rejestrze publicznym, o którym mowa w art. 6.

7. Zawieszenie obowiązku rozliczania, o którym mowa w ust. 4, obowiązuje przez początkowy okres nie dłuższy niż trzy miesiące od dnia rozpoczęcia stosowania tego zawieszenia.

Zawieszenie obowiązku obrotu, o którym mowa w ust. 5, obowiązuje przez taki sam początkowy okres.

8. W przypadku gdy przyczyny zawieszenia nadal mają zastosowanie, Komisja może – w drodze aktu wykonawczego – przedłużyć zawieszenie, o którym mowa w ust. 4, o dodatkowe okresy nie dłuższe niż trzy miesiące, przy czym łączny okres zawieszenia nie może być dłuższy niż 12 miesięcy. Informacja o przedłużeniach zawieszenia publikowana jest zgodnie z ust. 6.

Akt wykonawczy, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 86 ust. 3.

W odpowiednim czasie przed upływem okresu zawieszenia, o którym mowa w ust. 7 niniejszego artykułu, lub okresu przedłużenia, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, ESMA wydaje opinię dla Komisji w kwestii tego, czy przyczyny zawieszenia nadal mają zastosowanie. Na potrzeby ust. 1 akapit pierwszy lit. c) niniejszego artykułu ESMA konsultuje się z ERRS i właściwymi organami wyznaczonymi zgodnie z art. 22. ESMA przesyła kopię tej opinii Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Opinia ta nie jest podawana do wiadomości publicznej.

Akt wykonawczy w sprawie przedłużenia zawieszenia obowiązku rozliczania może również przedłużać okres zawieszenia obowiązku obrotu, o którym mowa w ust. 7.

Przedłużenie zawieszenia obowiązku obrotu obowiązuje przez taki sam okres jak przedłużenie zawieszenia obowiązku rozliczania.”;

7) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kontrahenci i CCP zapewniają zgłaszanie, w sposób zgodny z ust. 1a – 1f niniejszego artykułu, informacji szczegółowych na temat każdego zawartego przez siebie kontraktu pochodnego oraz na temat zmian lub rozwiązania tego kontraktu do repozytorium transakcji zarejestrowanego zgodnie z art. 55 lub uznanego zgodnie z art. 77. Te informacje szczegółowe są zgłaszane nie później niż w dniu roboczym następującym po zawarciu, zmianie lub rozwiązaniu kontraktu.

Obowiązek zgłaszania ma zastosowanie do kontraktów pochodnych, które:

- a) zostały zawarte przed dniem 12 lutego 2014 r. i w dalszym ciągu obowiązują w tym dniu;
- b) zostały zawarte w dniu 12 lutego 2014 r. lub po tym dniu.

Niezależnie od art. 3 obowiązek zgłaszania nie ma zastosowania do kontraktów pochodnych w ramach tej samej grupy, jeżeli co najmniej jeden z kontrahentów jest kontrahentem niefinansowym lub zostałby zakwalifikowany jako kontrahent niefinansowy, gdyby miał siedzibę w Unii, pod warunkiem że:

- a) obaj kontrahenci objęci są w pełni tą samą konsolidacją;
- b) obaj kontrahenci podlegają właściwym procedurom z zakresu scentralizowanej oceny, pomiaru i kontroli ryzyka; oraz
- c) jednostka dominująca nie jest kontrahentem finansowym.

Kontrahenci powiadamiają swoje właściwe organy o swoim zamiarze zastosowania zwolnienia, o którym mowa w akapicie trzecim. Zwolnienie jest ważne, chyba że powiadomione właściwe organy uznają, w terminie trzech miesięcy od daty powiadomienia, że nie zostały spełnione warunki, o których mowa w akapicie trzecim.”;

- b) dodaje się następujące ustępy:

„1a. Kontrahenci finansowi ponoszą wyłączną odpowiedzialność, w tym odpowiedzialność prawną, za zgłaszanie w imieniu obu kontrahentów informacji szczegółowych na temat kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, zawartych z kontrahentem niefinansowym, który nie spełnia warunków, o których mowa w art. 10 ust. 1 akapit drugi, a także za zapewnienie prawidłowości zgłaszanych informacji szczegółowych.

W celu zapewnienia, aby kontrahent finansowy dysponował wszystkimi danymi, których potrzebuje do wypełnienia obowiązku zgłaszania, kontrahent niefinansowy dostarcza kontrahentowi finansowemu szczegółowe informacje dotyczące zawartych między nimi kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, którymi to informacjami dany kontrahent finansowy najprawdopodobniej nie dysponuje. Kontrahent niefinansowy jest odpowiedzialny za zapewnienie prawidłowości tych informacji.

Niezależnie od akapitu pierwszego kontrahenci niefinansowi, którzy już zainwestowali w system zgłaszania, mogą zdecydować się na zgłaszanie szczegółowych informacji na temat swoich kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawieranych z kontrahentami finansowymi do repozytorium transakcji. W takim przypadku kontrahenci niefinansowi informują o swojej decyzji kontrahentów finansowych, z którymi zawarli kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, przed zgłoszeniem tych szczegółowych informacji. W takiej sytuacji kontrahenci niefinansowi ponoszą odpowiedzialność, w tym odpowiedzialność prawną, za zgłaszanie tych informacji szczegółowych i zapewnienie ich prawidłowości.

Kontrahent niefinansowy, który nie spełnia warunków, o których mowa w art. 10 ust. 1 akapit drugi, a który zawiera kontrakt pochodny będący przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym z podmiotem mającym siedzibę w państwie trzecim, nie jest zobowiązany do zgłaszania zgodnie z niniejszym artykułem i nie ponosi odpowiedzialności prawnej za zgłaszanie lub zapewnianie prawidłowości szczegółowych informacji na temat takich kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, jeżeli:

- a) podmiot mający siedzibę w państwie trzecim zostałby zakwalifikowany jako kontrahent finansowy, gdyby miał siedzibę w Unii;
- b) regulacje prawne dotyczące zgłaszania, którym podlega podmiot mający siedzibę w państwie trzecim, zostały uznane za równoważne zgodnie z art. 13; oraz
- c) kontrahent finansowy z państwa trzeciego dokonał zgłoszenia takich informacji, zgodnie z regulacjami prawnymi tego państwa trzeciego dotyczącymi zgłaszania, do repozytorium transakcji, które podlega prawnie wiążącemu i możliwemu do wyegzekwowania obowiązkowi udzielenia podmiotom, o których mowa w art. 81 ust. 3, bezpośredniego i natychmiastowego dostępu do danych.

1b. Spółka zarządzająca UCITS ponosi odpowiedzialność, w tym odpowiedzialność prawną, za zgłaszanie informacji szczegółowych na temat kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, których kontrahentem jest dane UCITS, a także za zapewnienie prawidłowości zgłaszanych informacji szczegółowych.

1c. ZAFI ponosi odpowiedzialność, w tym odpowiedzialność prawną, za zgłaszanie informacji szczegółowych na temat kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, których kontrahentem jest dany AFI, a także za zapewnienie prawidłowości zgłaszanych informacji szczegółowych.

1d. Podmiot, któremu udzielono zezwolenia, odpowiedzialny za zarządzanie IORP i działanie w imieniu IORP, która zgodnie z prawem krajowym nie posiada osobowości prawnej, ponosi odpowiedzialność, w tym odpowiedzialność prawną, za zgłaszanie informacji szczegółowych na temat kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, których IORP jest stroną, a także za zapewnienie prawidłowości zgłaszanych informacji szczegółowych.

1e. kontrahenci i CCP zobowiązani do zgłaszania informacji szczegółowych na temat kontraktów pochodnych zapewniają, by takie informacje szczegółowe były zgłaszane prawidłowo i bez powielania.

1f. Kontrahenci i CCP podlegający obowiązkowi zgłaszania, o którym mowa w ust. 1, mogą delegować wykonywanie tego obowiązku.”;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Aby zapewnić jednolite warunki stosowania przepisów ust. 1 i 3, ESMA, w ścisłej współpracy z ESBC, opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych określające:

a) standardy i formaty danych dla zgłaszanych informacji, zawierające co najmniej następujące elementy:

- (i) globalne identyfikatory podmiotów prawnych (LEI);
- (ii) międzynarodowe kody identyfikujące papier wartościowy (kody ISIN);
- (iii) unikatowe identyfikatory transakcji (UTI);

b) metody i uzgodnienia w zakresie zgłaszania informacji;

c) częstotliwość zgłaszania informacji;

d) termin, w którym mają być zgłaszane kontrakty pochodne.

Opracowując te projekty wykonawczych standardów technicznych, ESMA bierze pod uwagę zmiany na szczeblu międzynarodowym oraz standardy uzgodnione na poziomie Unii lub poziomie globalnym, a także ich spójność z wymogami dotyczącymi zgłaszania określonymi w art. 4 rozporządzenia (UE) 2015/2365 (*) i art. 26 rozporządzenia (UE) nr 600/2014.

ESMA przedkłada Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 18 czerwca 2020 r.

Komisji przyznaje się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2365 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie przejrzystości transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i ponownego wykorzystania oraz zmiany rozporządzenia (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 1).”;

8) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Co 12 miesięcy kontrahent niefinansowy zajmujący pozycje w kontraktach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym może obliczać swoją zagregowaną średnią pozycję na koniec miesiąca z poprzednich 12 miesięcy zgodnie z ust. 3.

W przypadku gdy kontrahent niefinansowy nie oblicza swoich pozycji lub wynik tego obliczenia w odniesieniu do co najmniej jednej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym przekracza progi wiążące się z obowiązkiem rozliczania określone zgodnie z ust. 4 akapit pierwszy lit. b), ten kontrahent niefinansowy:

a) niezwłocznie powiadamia o tym ESMA i odpowiedni właściwy organ, w stosownych przypadkach wskazując okres, za który dokonał obliczenia;

b) zawiera uzgodnienia rozliczeniowe w terminie czterech miesięcy od powiadomienia, o którym mowa w lit. a) niniejszego akapitu;

c) zostaje objęty obowiązkiem rozliczania, o którym mowa w art. 4, w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, zawartych lub przedłużonych po upływie ponad czterech miesięcy następujących po powiadomieniu, o którym mowa w lit. a) niniejszego akapitu, dotyczących tych klas aktywów, w odniesieniu do których wynik obliczenia przekracza progi wiążące się z obowiązkiem rozliczania, lub – jeżeli kontrahent niefinansowy nie obliczył swojej pozycji – dotyczących wszystkich klas instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, podlegających obowiązkowi rozliczania.

2. Kontrahent niefinansowy, który podlega obowiązkowi rozliczania określonego w art. 4 na dzień 17 czerwca 2019 r. lub który zostaje objęty obowiązkiem rozliczania zgodnie z ust. 1 akapit drugi niniejszego artykułu, pozostaje objęty tym obowiązkiem i w dalszym ciągu dokonuje rozliczenia do czasu, gdy ten kontrahent niefinansowy wykaże odpowiedniemu właściwemu organowi, że jego zagregowana średnia pozycja na koniec miesiąca za poprzednich 12 miesięcy nie przekracza progu wiążącego się z obowiązkiem rozliczania określonego na mocy ust. 4 lit. b) niniejszego artykułu.

Kontrahent niefinansowy musi być w stanie wykazać odpowiedniemu właściwemu organowi, że obliczenie zagregowanej średniej pozycji na koniec miesiąca za poprzednich 12 miesięcy nie prowadzi do systematycznego niedoszacowania pozycji.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Odpowiednie właściwe organy kontrahenta niefinansowego i pozostałych podmiotów w ramach grupy ustanawiają procedury współpracy w celu zapewnienia skutecznego obliczania pozycji na poziomie grupy.”;

c) w ust. 4 akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Po konsultacji z ERRS i innymi odpowiednimi organami ESMA dokonuje okresowego przeglądu progów wiążących się z obowiązkiem rozliczania, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b), i, w razie potrzeby, w szczególności biorąc pod uwagę wzajemne powiązania między kontrahentami finansowymi, proponuje zmiany regulacyjnych standardów technicznych zgodnie z niniejszym ustępem.

Temu okresowemu przeglądowi towarzyszy sprawozdanie na ten temat sporządzone przez ESMA.”;

9) w art. 11 ust. 15 wprowadza się następujące zmiany:

a) w akapicie pierwszym wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) procedury zarządzania ryzykiem, w tym poziomy i rodzaj zabezpieczenia oraz uzgodnienia dotyczące wyodrębnienia, o których mowa w ust. 3;”

(ii) dodaje się literę w brzmieniu:

„aa) procedury nadzorcze służące zapewnieniu początkowego i bieżącego walidowania tych procedur zarządzania ryzykiem;”;

b) akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„ESA przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych, z wyjątkiem projektów, o których mowa w akapicie pierwszym lit. aa), do dnia 18 lipca 2018 r..

EUNB, we współpracy z ESMA i EIOPA, przedkłada Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym lit. aa), do dnia 18 czerwca 2020 r.”;

10) w art. 38 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„6. CCP zapewnia swoim członkom rozliczającym narzędzie służące przeprowadzeniu symulacji, aby umożliwić im określenie kwoty w ujęciu brutto dodatkowego początkowego depozytu zabezpieczającego, którego CCP może wymagać przy rozliczaniu nowej transakcji. Narzędzie to jest dostępne wyłącznie w sposób zapewniający bezpieczny dostęp, a wyniki symulacji nie są wiążące.

7. CCP przedstawia swoim członkom rozliczającym informacje o stosowanych przez niego modelach początkowych depozytów zabezpieczających. Informacje te muszą:

a) dokładnie wyjaśniać budowę modelu początkowego depozytu zabezpieczającego i sposób jego funkcjonowania;

b) jasno opisywać najważniejsze założenia i ograniczenia modelu początkowego depozytu zabezpieczającego oraz okoliczności, w których założenia te tracą ważność;

c) być odpowiednio udokumentowane.”;

11) w art. 39 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„11. Przepisy państw członkowskich dotyczące niewypłacalności nie uniemożliwiają CCP działania zgodnie z art. 48 ust. 5, 6 i 7 w odniesieniu do aktywów i pozycji zapisanych na rachunkach, o których mowa w ust. 2–5 niniejszego artykułu.”;

12) w art. 56 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do celów art. 55 ust. 1 repozytorium transakcji składa do ESMA jeden z następujących wniosków:

a) wniosek o rejestrację;

b) wniosek o rozszerzenie rejestracji, w przypadku gdy dane repozytorium transakcji jest już zarejestrowane na podstawie rozdziału III rozporządzenia (UE) 2015/2365.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających:

a) szczegółowe informacje dotyczące wniosku o rejestrację, o którym mowa w ust. 1 lit. a);

b) szczegółowe informacje dotyczące uproszczonego wniosku o rozszerzenie rejestracji, o którym mowa w ust. 1 lit. b).

ESMA przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 18 czerwca 2020 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Aby zapewnić jednolite warunki stosowania ust. 1, ESMA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych określających:

a) format wniosku o rejestrację, o którym mowa w ust. 1 lit. a);

b) format wniosku o rozszerzenie rejestracji, o którym mowa w ust. 1 lit. b).

W odniesieniu do akapitu pierwszego lit. b) ESMA opracowuje format uproszczony.

ESMA przedkłada Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 18 czerwca 2020 r.

Komisji przyznaje się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

13) art. 62 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli żądanie przedstawienia rejestrów połączeń telefonicznych i przesyłu danych, o którym mowa w ust. 1 lit. e), wymaga uzyskania zezwolenia dla krajowego właściwego organu od organu wymiaru sprawiedliwości zgodnie z prawem krajowym, ESMA również występuje o takie zezwolenie. ESMA może również wystąpić o wydanie takiego zezwolenia zapobiegawczo.”;

14) w art. 63 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W celu wykonywania swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia ESMA może przeprowadzać wszelkie niezbędne kontrole w miejscu prowadzenia działalności w dowolnych obiektach, na dowolnym terenie lub składnikach majątku osób prawnych, o których mowa w art. 61 ust. 1. Jeżeli jest to niezbędne do odpowiedniego i efektywnego przeprowadzenia kontroli w miejscu prowadzenia działalności, ESMA może przeprowadzić ją bez zapowiedzi.

2. Urzędnicy i inne osoby upoważnione przez ESMA do przeprowadzenia kontroli w miejscu prowadzenia działalności mogą wejść do dowolnych obiektów, na dowolne tereny lub uzyskać dostęp do składników majątku osób prawnych, których dotyczy decyzja o dochodzeniu przyjęta przez ESMA, i posiadają wszelkie uprawnienia, o których mowa w art. 62 ust. 1. Mają również prawo do pieczętowania obiektów w miejscu prowadzenia działalności oraz ksiąg lub dokumentów na czas i w zakresie koniecznym do przeprowadzenia kontroli.”;

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Jeżeli kontrola w miejscu prowadzenia działalności przewidziana w ust. 1 lub pomoc przewidziana w ust. 7 wymagają uzyskania zezwolenia dla krajowego właściwego organu wydawanego przez organ wymiaru sprawiedliwości zgodnie z prawem krajowym, ESMA również składa wniosek o takie zezwolenie. ESMA może również wystąpić o wydanie takiego zezwolenia zapobiegawczo.”;

15) w art. 64 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przedkładając ESMA akta sprawy zawierające ustalenia, o których mowa w ust. 3, urzędnik dochodzeniowy powiadamia o tym fakcie osoby, których dotyczy dochodzenie. Osoby te mają prawo dostępu do akt sprawy, z zastrzeżeniem uzasadnionego interesu innych stron w zakresie ochrony ich tajemnicy handlowej. Prawo dostępu do akt sprawy nie obejmuje dostępu do informacji poufnych ani wewnętrznych dokumentów przygotowawczych ESMA.”;

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. ESMA przekazuje sprawy organom właściwym do prowadzenia postępowania przygotowawczego i ewentualnego postępowania karnego, jeżeli, wykonując swoje obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia, stwierdzi, że istnieją poważne przesłanki, które zgodnie z jego wiedzą wskazują na możliwość zajścia okoliczności stanowiących przestępstwo zgodnie z mającym zastosowanie prawem. Ponadto ESMA wstrzymuje się od nakładania grzywnien lub okresowych kar pieniężnych, jeżeli wie, że w wyniku postępowania karnego prowadzonego zgodnie z prawem krajowym wydano już wcześniej prawomocną decyzję uniewinniającą lub skazującą na podstawie tego samego faktu lub faktów, które są zasadniczo takie same.”;

16) w art. 65 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) w lit. a) kwotę „20 000 EUR” zastępuje się kwotą „200 000 EUR”;

b) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) za naruszenia, o których mowa w załączniku I sekcja I lit. a), b) oraz d)–k) i w załączniku I sekcja II lit. a), b) i h), kwoty grzywnien wynoszą co najmniej 5 000 EUR i nie przekraczają 100 000 EUR.”;

c) dodaje literę w brzmieniu:

„c) za naruszenia, o których mowa w załączniku I sekcja IV, kwoty grzywnien wynoszą co najmniej 5 000 EUR i nie przekraczają 10 000 EUR.”;

17) art. 67 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przed podjęciem decyzji na podstawie art. 73 ust. 1 w sprawie okresowej kary pieniężnej na mocy art. 66 ESMA zapewnia osobom, które są objęte postępowaniem, możliwość przedstawienia swojego stanowiska w odniesieniu do ustaleń ESMA. Podstawę decyzji ESMA mogą stanowić wyłącznie ustalenia, co do których osoby, których dotyczy postępowanie, mogły przedstawić swoje stanowisko.

Akapit pierwszy niniejszego ustępu nie ma zastosowania do decyzji, o których mowa w art. 73 ust. 1 lit. a), c) i d), jeżeli konieczne jest podjęcie pilnych działań w celu zapobieżenia istotnym i bezpośrednio zagrażającym szkodom dla systemu finansowego lub zapobieżenia istotnym i bezpośrednio zagrażającym szkodom dla integralności, przejrzystości, skuteczności i uporządkowanego funkcjonowania rynków finansowych, w tym dla stabilności lub prawidłowości danych zgłaszanych do repozytorium transakcji. W takim przypadku ESMA może przyjąć decyzję tymczasową i zapewnia osobom objętym postępowaniem możliwość przedstawienia swojego stanowiska jak najszybciej po podjęciu decyzji.”;

18) art. 72 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wysokość opłaty pobieranej od repozytorium transakcji pozwala na pokrycie wszystkich rozsądnych kosztów administracyjnych ponoszonych przez ESMA w związku z rejestracją danego repozytorium i działaniami nadzorczymi ESMA oraz jest proporcjonalna do obrotu danego repozytorium transakcji oraz rodzaju rejestracji i sprawowanego przez ESMA nadzoru.”;

19) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 76a

Wzajemny bezpośredni dostęp do danych

1. Jeżeli jest to konieczne do wykonywania ich obowiązków, odpowiednie organy państw trzecich, w których siedzibę ma co najmniej jedno repozytorium transakcji, mają bezpośredni dostęp do informacji w repozytoriach transakcji mających siedzibę w Unii, pod warunkiem że Komisja przyjęła w tym celu akt wykonawczy zgodnie z ust. 2.

2. Na wniosek organów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja może przyjąć akty wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 86 ust. 2, określające, czy ramy prawne państwa trzeciego danego organu, który wystąpił z wnioskiem, spełniają wszystkie następujące warunki:

- a) repozytorium transakcji mającym siedzibę w tym państwie trzecim udzielono odpowiedniego zezwolenia;
- b) w danym państwie trzecim na bieżąco sprawuje się skuteczny nadzór nad repozytoriami transakcji i skutecznie egzekwuje się ich obowiązki;
- c) istnieją gwarancje dochowania tajemnicy służbowej, w tym ochrony tajemnic handlowych wymienianych przez te organy ze stronami trzecimi, oraz są co najmniej równoważne gwarancjom określonym w niniejszym rozporządzeniu;
- d) repozytoria transakcji, którym udzielono zezwolenia w danym państwie trzecim, podlegają prawnie wiążącemu i możliwemu do wyegzekwowania obowiązkowi udzielenia podmiotom, o których mowa w art. 81 ust. 3, bezpośredniego i natychmiastowego dostępu do danych.”;

20) w art. 78 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„9. Repozytorium transakcji ustanawia następujące procedury i zasady:

- a) procedury uzgadniania danych między repozytoriami transakcji;
- b) procedury w celu sprawdzenia kompletności i prawidłowości zgłaszanych danych;
- c) zasady prawidłowego przekazywania danych do innych repozytoriów transakcji, na wniosek kontrahentów lub CCP, o których mowa w art. 9, lub w przypadku gdy jest ono z innych względów konieczne.

10. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających:

- a) procedury uzgadniania danych między repozytoriami transakcji;
- b) procedury, które mają być stosowane przez repozytorium transakcji w celu sprawdzenia, czy kontrahent dokonujący zgłoszenia lub podmiot przedkładający informacje spełniają wymogi dotyczące zgłaszania, oraz w celu sprawdzenia kompletności i prawidłowości danych zgłaszanych zgodnie z art. 9.

ESMA przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 18 czerwca 2020 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

21) w art. 80 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5a. Repozytorium transakcji – na wniosek – udziela kontrahentom, którzy nie są zobowiązani do zgłaszania informacji szczegółowych na temat ich kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym na mocy art. 9 ust. 1a-1d, oraz kontrahentom i CCP, którzy delegowali obowiązek zgłaszania na mocy art. 9 ust. 1f, dostępu do informacji zgłoszonych w ich imieniu.”;

22) w art. 81 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 3 dodaje się literę w brzmieniu:

„q) odpowiednie organy państwa trzeciego, w odniesieniu do którego przyjęto akt wykonawczy na mocy art. 76a.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA, po konsultacji z członkami ESBC, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających:

- a) informacje, które mają być publikowane lub udostępniane zgodnie z ust. 1 i 3;
- b) częstotliwość publikacji informacji, o których mowa w ust. 1;
- c) standardy operacyjne niezbędne do agregowania i porównywania danych z różnych repozytoriów transakcji, jak również umożliwiające podmiotom, o których mowa w ust. 3, dostęp do tych informacji;
- d) warunki i uzgodnienia, zgodnie z którymi repozytoria transakcji udzielają dostępu do danych podmiotom, o których mowa w ust. 3, a także wymagane w tym celu dokumenty.

ESMA przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 18 czerwca 2020 r.

Opracowując te projekty regulacyjnych standardów technicznych, ESMA zapewnia, by publikacja informacji, o których mowa w ust. 1, nie pozwalała na zidentyfikowanie stron kontraktu.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

23) art. 82 ust. 2–6 otrzymują brzmienie:

„2. Uprawnienia, o których mowa w art. 1 ust. 6, art. 4 ust. 3a, art. 64 ust. 7, art. 70, art. 72 ust. 3 i art. 85 ust. 2, powierza się Komisji na czas nieokreślony.

3. Parlament Europejski lub Rada mogą w dowolnym momencie odwołać przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 1 ust. 6, art. 4 ust. 3a, art. 64 ust. 7, art. 70, art. 72 ust. 3 i art. 85 ust. 2. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja podejmuje starania w celu przeprowadzenia konsultacji z ESMA i konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.

5. Z chwilą przyjęcia aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.

6. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 1 ust. 6, art. 4 ust. 3a, art. 64 ust. 7, art. 70, art. 72 ust. 3 i art. 85 ust. 2 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Okres ten jest przedłużany o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

24) w art. 85 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do dnia 18 czerwca 2024 r. Komisja przeprowadza ocenę stosowania niniejszego rozporządzenia i sporządza ogólne sprawozdanie na ten temat. Komisja przedkłada to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wraz z wszelkimi stosownymi wnioskami.”

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Do dnia 17 czerwca 2023 r. ESMA przedkłada Komisji sprawozdanie dotyczące:

a) wpływu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/834 (*) na poziom rozliczania przez kontrahentów finansowych i niefinansowych oraz rozkład rozliczania w obrębie każdego rodzaju kontrahentów finansowych, w szczególności w odniesieniu do kontrahentów finansowych, których wolumen działalności dotyczącej instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym jest niewielki, oraz w odniesieniu do stosowności progów wiążących się z obowiązkiem rozliczania, o których mowa w art. 10 ust. 4;

b) wpływu rozporządzenia (UE) 2019/834 na jakość i dostępność danych zgłaszanych repozytoriom transakcji, a także jakości informacji udostępnianych przez repozytoria transakcji;

c) zmian w ramach sprawozdawczości, w tym realizacji i wdrażania delegowanego zgłaszania, jak określono w art. 9 ust. 1a, w szczególności jego wpływu na obciążenia w zakresie zgłaszania dla kontrahentów niefinansowych niepodlegających obowiązkowi rozliczania;

d) dostępności usług rozliczeniowych, w szczególności czy wymóg świadczenia usług rozliczeniowych, bezpośrednio lub pośrednio, na uczciwych, rozsądnych, niedyskryminacyjnych i przejrzystych warunkach handlowych, o których mowa w art. 4 ust. 3a, skutecznie ułatwia dostęp do rozliczania.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/834 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do obowiązku rozliczania, zawieszania obowiązku rozliczania, wymogów dotyczących zgłaszania, technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego, rejestracji repozytoriów transakcji i nadzoru nad nimi, a także wymogów dotyczących repozytoriów transakcji (Dz.U. L 141 z 28.5.2019, s. 42).;

c) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Do dnia 18 czerwca 2020 r., a następnie co 12 miesięcy aż do ostatniego przedłużenia, o którym mowa w akapicie trzecim, Komisja sporządza sprawozdanie oceniające, czy opracowano wykonalne rozwiązania techniczne służące przenoszeniu przez systemy programów emerytalnych zabezpieczeń gotówkowych i niegotówkowych jako zmiennych depozytów zabezpieczających, jak również czy konieczne są środki ułatwiające te wykonalne rozwiązania techniczne.

Do dnia 18 grudnia 2019 r., a następnie co 12 miesięcy aż do ostatniego przedłużenia, o którym mowa w akapicie trzecim, ESMA – we współpracy z EIOPA, EUNB i ERRS – przedkłada Komisji sprawozdanie oceniające:

- a) czy CCP, członkowie rozliczający i systemy programów emerytalnych podjęły odpowiednie wysiłki i opracowały wykonalne rozwiązania techniczne ułatwiające uczestniczenie takich systemów w rozliczaniu centralnym przez wnoszenie zabezpieczeń gotówkowych i niegotówkowych jako zmiennych depozytów zabezpieczających, w tym implikacje tych rozwiązań dla płynności rynku i procykliczności oraz ich potencjalne skutki prawne lub inne;
- b) wolumen i charakter działalności systemów programów emerytalnych na rynkach rozliczanych i nierozliczanych instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, w ramach każdej klasy aktywów, oraz związane z tym ryzyko systemowe dla systemu finansowego;
- c) wpływ spełniania przez systemy programów emerytalnych obowiązku rozliczania na ich strategię inwestycyjną, w tym zmiany alokacji przez nie aktywów gotówkowych i niegotówkowych;
- d) implikacje progów, określonych zgodnie z art. 10 ust. 4, wiążących się z obowiązkiem rozliczania dla systemów programów emerytalnych;
- e) wpływ innych wymogów prawnych, w tym wymogów dotyczących depozytu zabezpieczającego w odniesieniu do nierozliczanych instrumentów pochodnych oraz obliczania wskaźnika dźwigni zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013, na różnicę kosztów między rozliczaniem i nierozliczaniem kontraktami na instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;
- f) czy niezbędne są dodatkowe środki, aby ułatwić systemom programów emerytalnych rozwiązania w zakresie rozliczania.

Komisja może przyjąć akt delegowany zgodnie z art. 82 w celu dwukrotnego przedłużenia o jeden rok dwuletniego okresu, o którym mowa w art. 89 ust. 1, w przypadku gdy stwierdzi ona, że nie opracowano wykonalnego rozwiązania technicznego, a negatywne skutki centralnego rozliczania kontraktów pochodnych dla świadczeń emerytalnych przyszłych emerytów nie uległy zmianie.

CCP, członkowie rozliczający i systemy programów emerytalnych dokładają wszelkich starań, aby przyczynić się do opracowania wykonalnych rozwiązań technicznych ułatwiających rozliczanie kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym przez takie systemy.

Komisja ustanawia grupę ekspertów złożoną z przedstawicieli CCP, członków rozliczających, systemów programów emerytalnych i innych stron zainteresowanych takimi wykonalnymi rozwiązaniami technicznymi w celu monitorowania wysiłków i oceny postępów w opracowywaniu wykonalnych rozwiązań technicznych ułatwiających rozliczanie kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym przez takie systemy, w tym przenoszenie przez te systemy zabezpieczeń gotówkowych i niegotówkowych jako zmiennych depozytów zabezpieczających. Ta grupa ekspertów zbiera się co najmniej raz na sześć miesięcy. Komisja uwzględnia wysiłki podejmowane przez CCP, członków rozliczających i systemy programów emerytalnych przy sporządzaniu swoich sprawozdań zgodnie z akapitem pierwszym.

3. Do dnia 18 grudnia 2020 r. Komisja sporządzi sprawozdanie oceniające:

- a) czy obowiązki zgłaszania transakcji na podstawie art. 26 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 oraz na mocy niniejszego rozporządzenia tworzą powielający się obowiązek zgłaszania transakcji na instrumentach pochodnych niebędących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym oraz czy zgłaszanie takich transakcji można by ograniczyć lub uprościć dla wszystkich kontrahentów bez zbędnej utraty informacji;

- b) konieczność i stosowność dostosowania obowiązku obrotu dla instrumentów pochodnych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 600/2014 do zmian wprowadzonych na mocy rozporządzenia (UE) 2019/834 w odniesieniu do obowiązku rozliczania dla instrumentów pochodnych, w szczególności zakres podmiotów podlegających obowiązkowi rozliczania;
- c) czy transakcje bezpośrednio wynikające z usług posttransakcyjnych w zakresie redukcji ryzyka, w tym kompresji portfela, powinny być wyłączone z obowiązku rozliczania, o którym mowa w art. 4 ust. 1, z uwzględnieniem zakresu, w jakim usługi te ograniczają ryzyka, w szczególności ryzyko kredytowe kontrahenta i ryzyko operacyjne, oraz potencjalne możliwości obejścia obowiązku rozliczania i potencjalny czynnik zniechęcający do rozliczania centralnego.

Komisja przedkłada sprawozdanie, o którym mowa w akapicie pierwszym, Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wraz ze stosownymi wnioskami.”;

d) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. Do dnia 18 maja 2020 r. ESMA przedkłada Komisji sprawozdanie. W sprawozdaniu tym ocenia się:

- a) spójność wymogów dotyczących zgłaszania w odniesieniu do instrumentów pochodnych niebędących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym na mocy rozporządzenia (UE) nr 600/2014 oraz na mocy art. 9 niniejszego rozporządzenia, zarówno pod względem informacji szczegółowych na temat kontraktów pochodnych, które mają być zgłoszone, jak i dostępu do danych przez odpowiednie podmioty, oraz w zależności od tego, czy te wymogi powinny być dostosowane;
- b) wykonalność dalszego uproszczenia ścieżek sprawozdawczych dla wszystkich kontrahentów, w tym dla wszystkich klientów pośrednich, z uwzględnieniem potrzeby terminowej sprawozdawczości oraz z uwzględnieniem środków przyjętych zgodnie z art. 4 ust. 4 niniejszego rozporządzenia oraz art. 30 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 600/2014;
- c) dostosowanie obowiązku obrotu dla instrumentów pochodnych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 600/2014 do zmian wprowadzonych na mocy rozporządzenia (UE) 2019/834 w odniesieniu do obowiązku rozliczania dla instrumentów pochodnych, w szczególności do zakresów podmiotów podlegających obowiązkowi rozliczania;
- d) we współpracy z ERRS, czy transakcje bezpośrednio wynikające z usług posttransakcyjnych w zakresie redukcji ryzyka, w tym kompresji portfela, powinny być wyłączone z obowiązku rozliczania, o którym mowa w art. 4 ust. 1. W sprawozdaniu tym:
  - (i) zbadane zostaną kompresja portfela i inne dostępne pozacenowe usługi posttransakcyjne w zakresie redukcji ryzyka, które redukują ryzyka niezwiązane z rynkiem w portfelach instrumentów pochodnych, nie zmieniając ryzyka rynkowego w portfelach, takie jak transakcje równoważenia;
  - (ii) wyjaśnione zostaną cele funkcjonowania takich posttransakcyjnych usług w zakresie redukcji ryzyka, zakres w jakim ograniczają one ryzyka, w szczególności ryzyko kredytowe kontrahenta i ryzyko operacyjne, oraz ocenione zostanie, czy konieczne jest rozliczanie takich transakcji lub czy należy je wyłączyć z obowiązku rozliczania w celu zarządzania ryzykiem systemowym; oraz
  - (iii) ocenione zostanie, w jakim zakresie ewentualne wyłączenie z obowiązku rozliczania w przypadku takich usług zniechęca do centralnego rozliczania i może prowadzić do obchodzenia obowiązku rozliczania przez kontrahentów;
- e) czy wykaz instrumentów finansowych, które uznaje się za wysoce płynne o minimalnym ryzyku rynkowym i ryzyku kredytowym, zgodnie z art. 47, mógłby zostać rozszerzony i czy wykaz ten mógłby obejmować co najmniej jeden fundusz rynku pieniężnego, który uzyskał zezwolenie zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1131 (*).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1131 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie funduszy rynku pieniężnego (Dz.U. L 169 z 30.6.2017, s. 8).”;

25) w art. 86 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.”;

26) w art. 89 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Do dnia 18 czerwca 2021 r. obowiązek rozliczania określony w art. 4 nie ma zastosowania do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, co do których można obiektywnie stwierdzić za pomocą pomiarów, że redukują ryzyka inwestycji bezpośrednio związane z wypłacalnością finansową systemów programów emerytalnych, ani do podmiotów utworzonych w celu realizacji świadczeń wyrównawczych na rzecz uczestników takich systemów w przypadku niewykonania zobowiązania.

Obowiązek rozliczania określony w art. 4 nie ma zastosowania do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zawartych przez systemy programów emerytalnych od dnia 17 sierpnia 2018 r. do dnia 16 czerwca 2019 r.”;

27) w załączniku I wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia jego wejścia w życie, z następującymi wyjątkami:

- a) przepisy określone w art. 1 pkt 10 i 11 niniejszego rozporządzenia dotyczące art. 38 ust. 6 i 7 oraz art. 39 ust. 11 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 stosuje się od dnia 18 grudnia 2019 r.;
- b) przepisy określone w art. 1 pkt 7 lit. b) niniejszego rozporządzenia dotyczące art. 9 ust. 1a-1d rozporządzenia (UE) nr 648/2012 stosuje się od dnia 18 czerwca 2020 r.;
- c) art. 1 pkt 2 lit. b) i pkt 20 niniejszego rozporządzenia dotyczące art. 4 ust. 3a i art. 78 ust. 9 i 10 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 stosuje się od dnia 18 czerwca 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 maja 2019 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI

Przewodniczący

W imieniu Rady

G. CIAMBA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

1) w sekcji I dodaje się litery w brzmieniu:

- „i) repozytorium transakcji narusza art. 78 ust. 9 lit. a), jeżeli nie ustanawia odpowiednich procedur skutecznego uzgadniania danych między repozytoriami transakcji;
- j) repozytorium transakcji narusza art. 78 ust. 9 lit. b), jeżeli nie ustanawia odpowiednich procedur w celu sprawdzenia kompletności i prawidłowości zgłaszanych danych;
- k) repozytorium transakcji narusza art. 78 ust. 9 lit. c), jeżeli nie ustanawia odpowiednich zasad prawidłowego przekazywania danych do innych repozytoriów transakcji, na wniosek kontrahentów i CCP, o których mowa w art. 9, lub w przypadku gdy jest to z innych względów konieczne.”;

2) w sekcji IV dodaje się literę w brzmieniu:

- „d) repozytorium transakcji narusza art. 55 ust. 4, jeżeli nie powiadamia w odpowiednim czasie ESMA o istotnych zmianach warunków jego rejestracji.”.
-